

Arrest

nr. 206 060 van 27 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Quellinstraat 37/12
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. AHMADZADAH, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 26 november 2015 België is binnengekomen, diende op 30 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 28 februari 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 28 februari 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 30/11/2015
Overdracht CGVS: 12/02/2016*

U werd op 5 december 2017 van 09.19u tot 13.15u en op 16 januari 2018 van 09.46u tot 13.18u gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS), bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat, meester DEPOVERE loco meester VANDEVYVERE, was gedurende het eerste gehoor aanwezig vanaf 9.31u en gedurende het tweede gehoor aanwezig van 9.55u tot het einde van het gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en bent Hazara van etnische origine. Volgens uw verklaringen verlieten uw ouders Afghanistan na hun huwelijk omwille van economische redenen. U ben geboren in Teheran in Iran en verhuisde samen met uw familie naar Koeweit toen u ongeveer zes jaar oud was omdat uw vader daar al van voor uw geboorte werkte. U volgde in Koeweit onderwijs tot de twaalfde graad aan een Iraanse school, volgde hierna een jaar "pre-college" en vervolgens studeerde u nog twee jaar "Office" aan de hogeschool. Uw vader drong al enige tijd aan op een huwelijk met mijnheer Q., de stiefzoon van uw oom langs vaderszijde, hetgeen u weigerde. Op een bepaald ogenblik werden er foto's van u gemaakt in het gezelschap van uw vriend H. H. waarna uw vader besloot u uit te huwelijken aan mijnheer Q., die u zou meenemen naar Afghanistan. U werd zwaar geslagen door een broer en door uw vader. Uw gsm werd afgenomen. U slaagde er in om op een onbewaakt ogenblik contact op te nemen met uw vriend H. H. gebood u om uw paspoort klaar te leggen en te zorgen voor geld en goud. Hij kocht u hiermee een vliegtuigticket naar Turkije en regelde een visum voor Turkije voor u. Toen u aankwam in Turkije belde u H. om hem te vragen wanneer hij u zou vervoegen. Hij vertelde u dat hij in Koeweit zou blijven. Vervolgens ontmoette u uw huidige partner, N. Y. (O.V. (...)), met wie u uw reis vervolgde.

U reisde naar België waar u aankwam op 26 november 2015 en op 30 november 2015 een asielaanvraag indiende. U huwde met mijnheer N. Y. Jullie dochter, N. Ya. (O.V.(...)), werd geboren op 25 mei 2017.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door mijnheer Q. Bovendien verklaart u Afghanistan nog nooit gezien te hebben en er helemaal niets over te weten. U vreest bij terugkeer naar Koeweit gedood te worden door uw vader en verklaart bovendien niet meer over een geldige verblijfsvergunning te beschikken om daar legaal te verblijven.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u kopieën voor van uw diploma's van de universiteit en van pre-college alsook een afschrift van pre-college en highschool, van uw identiteitskaart uit Koeweit en van zes pagina's van uw paspoort.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, 5 december 2017 en 16 januari 2018, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen inzake de Afghaanse herkomst en nationaliteit van u en uw familieleden. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw nationaliteit, uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming.

Het is immers in functie daarvan dat de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of regio van herkomst, hij het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat u er in het kader van uw asielerzoek niet in slaagt uw identiteit aan te tonen door middel van overtuigende stukken. U brengt wat dit betreft een Afghaans nationaal paspoort en een Koeweitse Civil ID card aan. Het gaat in beide gevallen echter om kopieën die omwille van mogelijk knip- en plakwerk geen waarborg bieden inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Bovendien zijn uw verklaringen over het lot van het originele paspoort uitermate vaag en weinig aannemelijk. Zo stelt u tijdens het eerste interview door het Commissariaat-generaal dat u het weggooid en geeft u als verklaring dat de smokkelaar het paspoort had (CGVS, 5 december 2017, p.3). Ook in het tweede interview blijft u bijzonder vaag over het verlies van uw paspoort en stelt u enkel dat het werd weggegooid en dat u vermoedt dat de smokkelaar dit gedaan heeft (CGVS, 16 januari 2018, p.6). Gezien het belang van een origineel identiteitsbewijs kan niet worden aangenomen dat u geen duidelijke en gedetailleerde verklaringen zou kunnen afleggen over de manier waarop het stuk verloren ging. Ook uw verklaringen met betrekking tot uw verblijfsvergunning van Koeweit overtuigen niet. Zo verklaart u voor de DVZ dat u geen identiteitskaart van Iran, Koeweit of een taskara (een Afghaans identiteitsstuk) hebt gehad en verwijst u enkel naar uw paspoort en de getuigschriften van uw studies (DVZ, punt 25). Vreemd genoeg legt u wel een identiteitskaart neer naar aanleiding van het gehoor voor het Commissariaat. Geconfronteerd met deze vaststelling stelt u beknopt dat u de vraag bij de DVZ misschien niet verstond (CGVS, 5 december 2017, p.22). Gezien het gedetailleerde antwoord dat u op de vraag verstrekte –u gaf aan dat uw paspoort en getuigschriften in het centrum lagen en dat u geen IK van Iran, Koeweit of taskara had gehad (verklaring DVZ, punt 25)-overtuigt deze verklaring geenszins. Verder stelt u voor het Commissariaat-generaal dat u steeds uw identiteitskaart op zak moest hebben in Koeweit (CGVS, 16 januari 2018, p.8). Het is dan ook bevreemdend dat u enkel uw origineel paspoort zou hebben gebruikt om legaal het land te verlaten en naar Turkije te reizen. U diende zich immers op Koeweits grondgebied, waar het bezit van de Citizen ID card verplicht is, naar de luchthaven te begeven. Het is dan ook niet aannemelijk dat u uw Koeweitse identiteitskaart niet zou hebben meegenomen op het moment dat u uw woning ontvluchtte. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent uw identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie met betrekking tot het asielrelaas in.

Verder moet er worden vastgesteld dat u vage en incoherente verklaringen aflegt over de regio van herkomst uit Afghanistan van u en uw familie. Zo legt u tegenstrijdige verklaringen af over de geboorteplaats van uw biologische ouders. U laat wat dit betreft voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) optekenen niet te weten waar uw ouders in Afghanistan geboren zijn (DVZ, punt 13A). Initieel bevestigt u deze verklaringen voor het Commissariaat-generaal. U stelt niet te weten in welke provincie uw biologische ouders geboren zijn (CGVS, 5 december 2017, p.8 en p.11). Ook de geboorteplaats van uw stiefmoeder blijkt u niet te kennen. Hiernaar gevraagd kan u enkel aangeven dat ook zij in Afghanistan werd geboren maar kan u niet speciëren in welke provincie dit was (CGVS, 5 december 2017, p.11). U kan met betrekking tot uw stiefmoeder vervolgens nog meegeven dat ze tot dezelfde stam als uw vader behoort, de Hazara, maar weet geen bijkomende informatie te geven over de plaats waar deze stam oorspronkelijk vandaan komt (CGVS, 5 december 2017, p.11). Tijdens het tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal slaagt u er vreemd genoeg plots wel in om de regio van herkomst van uw biologische ouders te benoemen en verklaart u dat u en uw ouders Hazara's zijn van de Qalakesh-stam, afkomstig uit Maidan Wardak. U stelt echter niet te weten wat Maidan Wardak –volgens informatie van het CGVS een Afghaanse provincie- precies is (CGVS, 16 januari 2018, p.4). Wanneer het Commissariaat u vervolgens vraagt waarom u de herkomst van uw familie nu pas te kennen geeft, stelt u dat er u niet gevraagd werd om exact te vertellen waar u vandaan kwam (CGVS, 16 januari 2018, p.4). Deze verklaring wordt echter tegengesproken door het verslag van het eerste gehoor waaruit uitdrukkelijk blijkt dat u wel degelijk werd gevraagd naar de provincie waarin uw vader werd geboren (CGVS, 5 december 2017, p.8). Ook naar de specifieke geboorteplaats van uw moeder werd tijdens het eerste gehoor uitdrukkelijk gevraagd (CGVS, 5 december 2017, p.11). Uw verklaring voor de lacune in uw beweringen over de geboorteplaatsen van uw ouders vindt dan ook geen enkele steun in het administratieve dossier. Bovendien verklaart u, strijdig met uw verklaring in het kader van het eerste gehoor dat uw vader niets vertelde over zijn geboortestreek (CGVS, 5 december 2017, p.8), dat u thuis gesprekken hoorde over Maidan Wardak (CGVS, 16 januari 2018, p.5).

U slaagt er geenszins in om met deze verklaringen de bovenvermelde tegenstrijdigheden opnieuw met elkaar in overeenstemming te brengen.

Ook over de geboorteplaats van uw oudste broer legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo laat u bij de DVZ noteren dat uw broer A. A. geboren is in Pakistan (DVZ, punt 17). Dit strookt echter niet met uw verklaringen voor het CGVS waar u, gevraagd of uw ouders al kinderen hadden toen ze Afghanistan verlieten, verklaart dat uw oudere broer misschien wel geboren is in Afghanistan (CGVS, 5 december 2017, p.8). Wat verder in het interview stelt u dat uw oudste broer geboren is in Afghanistan en stelt u niet te denken dat hij in Iran geboren is (CGVS, 5 december 2017,p.22). Geconfronteerd met uw verklaringen voor de DVZ komt u niet verder dan de stelling dat hij mogelijks in Pakistan geboren is en herhaalt u dat hij niet geboren is in Iran (CGVS, 5 december 2017, p.22).

De geloofwaardigheid van uw verklaringen over de Afghaanse herkomst en nationaliteit van u en uw familie wordt verder ondergraven door de vaststelling dat het door u neergelegde "pre-college" diploma stelt dat u houder bent van een Shenanameh (een Iraans geboorte en identiteitsboekje voor Iraanse staatsburgers) nummer 1840602 die in Teheran werd afgeleverd. Niet alleen kan hieruit afgeleid worden dat u over de Iraanse nationaliteit beschikt, het gaat eveneens in tegen uw bewering voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u geen identiteitskaart van Iran, Koeweit of Afghanistan (taskara) had gehad (verklaring DVZ, punt 25) en dat u in Iran geen geboortebewijs had verkregen (CGVS, 5 december 2017, p.4). Tijdens het gehoor voor de Commissaris-generaal ontkende u eveneens uitdrukkelijk dat uw vader en de rest van uw familie een verblijfsvergunning had in Iran. Gevraagd naar de omstandigheden waarin jullie in Iran leefden verwijst u naar de situatie van Afghanen die illegaal in Iran zouden leven en stelt u vervolgens uitdrukkelijk dat uw familie illegaal was in Iran en dat jullie op dat ogenblik geen documenten hadden (CGVS, 5 december 2017, p.9, 10, 16, 21 en 22). Geconfronteerd met de vaststelling dat uit het document blijkt dat u over een shenanameh beschikt, beweert u dat de school dit mogelijks zelf invulde (CGVS, 5 december 2017, p.16). Het is echter onaannemelijk dat een school bij inschrijving van een nieuwe student zomaar zou aangeven dat een student over een Iraans identiteitsstuk beschikt en er ook het nummer van zou neerschrijven. Indien de school op de een of andere manier zou overtuigd zijn tot een dergelijke handelswijze kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat u hiervan op de hoogte zou zijn en meer gedetailleerde verklaringen zou kunnen afleggen met betrekking tot de manier waarop deze hiertoe zou zijn overtuigd. Overigens gaf u tijdens het eerste gehoor voor de Commissaris-generaal aan dat uw moeder in Iran wel degelijk over een shenanameh beschikte door spontaan te verklaren dat de naam Kobra van uw moeder stond vermeld op de shenanameh (CGVS, 5 december 2017, p. 22).

Op basis van voorgaande vaststelling kan worden geconcludeerd dat uw verklaringen met betrekking tot uw Afghaanse herkomst en nationaliteit ongeloofwaardig zijn. Aangezien u ongeloofwaardige verklaringen aflegt met betrekking tot uw Afghaanse nationaliteit stelt u de Commissaris-generaal niet in staat een inschatting te maken van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van het risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming die u in uw land van herkomst zou lopen. De door u voorgelegde documenten volstaan geenszins om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Zoals reeds eerder in deze beslissing werd aangehaald slaagt u er immers niet in uw identiteit aan te tonen. Bijgevolg slaagt u er evenmin in aan te tonen dat de door u voorgelegde documenten uw persoon betreffen. Bovendien moet er worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

Naast de vaststelling dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt met betrekking tot uw Afghaanse herkomst en nationaliteit moet eveneens worden opgemerkt dat u ook weinig aannemelijke verklaringen aflegt met betrekking tot de twee laatste jaren van uw beweerd verblijf in Koeweit.

U verklaart in dit verband nog ongeveer twee jaar in Koeweit gewoond te hebben alvorens naar België te vluchten (CGVS, 5 december 2017, p.7). Wanneer het Commissariaat informeert naar uw dagelijkse leven gedurende deze laatste jaren in Koeweit, komt u echter niet verder dan te stellen dat u de laatste maanden naar de Engelse les ging (CGVS, 5 december 2017, p.17). Ook nadat het CGVS u aanspoort om in detail te vertellen hoe u uw tijd spendeerde gedurende deze twee jaren antwoordt u beknopt dat u niets speciaals deed en in het huis werkte (CGVS, 5 december 2017, p.17).

Ook tijdens het tweede interview voor het Commissariaat-generaal blijft u erg vaag in uw verklaringen betreffende uw tijdverdrif gedurende de laatste jaren in Koeweit. Wederom gevraagd door het CGVS wat u gedurende de laatste twee jaren na uw studies deed stelt u dat u niets speciaals deed en haalt u uw Engelse lessen aan van de laatste maanden voor uw vertrek (CGVS, 16 januari 2018, p.15). U verklaart bovendien dat de inkopen door uw vader of broers werden gedaan, u enkel het huis verliet voor de Engelse les en dat koken, snoep maken en series kijken uw dagelijkse bezigheden waren (CGVS, 16 januari 2018, p.15). Het is dan ook bevreemdend dat u als Afghaanse vrouw de twaalfde graad afwerkt (CGVS, 5 december 2017, p.6), uw familie vervolgens weet te overtuigen u hogere studies te laten volgen in "office" of informatica, u zich bovendien na verloop van tijd alleen naar deze lessen verplaatste (CGVS, 5 december 2017, p.19-20), om dan na het afwerken van uw hogere studies slechts nog occasioneel uw woning te verlaten (CGVS, 16 januari 2018, p 15). Geconfronteerd met deze bevinding stelt u beknopt dat u geen specifieke sociale contacten had, dat het contact met uw vriendin uit het middelbaar onderwijs verwaterde en dat H. uw vriend werd op de Engelse les (CGVS, 16 januari 2018, p.18). U slaagt er met deze bewering echter geenszins in om een verklaring te bieden voor uw weinig doorleefde en vage verklaringen met betrekking tot deze aanzienlijke wijziging in uw dagelijkse leven.

Ook stoken uw verklaringen betreffende het door u neergelegde afschrift van "pre-college" niet met de inhoud van ervan. Zo dient te worden opgemerkt dat het document gedateerd werd op 5 Qaws 1394 (26 november 2015 volgens de Gregoriaanse kalender, hierna GK). Dit mag verbazen aangezien u verklaart gevlucht te zijn naar Turkije op 20 september 2015 (DVZ, punt 31) en u stelt dat alle documenten al geruime tijd voor uw vertrek uit Koeweit op uw GSM werden opgeslagen (CGVS, 16 januari 2018, p.6).

Deze niet doorleefde en ongeloofwaardige verklaringen die u aflegt met betrekking tot uw verblijf in Koeweit sinds het beëindigen van uw studies ondermijnen ook de geloofwaardigheid van uw beweringen over de omstandigheden waarin u dat land zou hebben verlaten en in welke omstandigheden uw relatie met uw huidige partner vorm heeft gekregen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit en uw werkelijk verblijf voor uw komst naar België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit en waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke nationaliteit, uw herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Een asielaanvraag moet immers beoordeeld worden ten opzicht van het land waarvan de asielzoeker de nationaliteit bezit.

Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan uw Afghaanse herkomst en nationaliteit kan u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Afghanistan, het door u genoemde land van herkomst, vermits u niet over de Afghaanse nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een enig middel aan als volgt:

"ENIG MIDDEL: artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag). Art. 2 par. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel

1ste onderdeel: Verzoekster heeft een kwetsbaar profiel en het CGVS heeft hiermee onvoldoende rekening houden

In de bestreden beslissing stelt verwerende partij dat verzoekster een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het dient te worden opgemerkt dat verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden met het kwetsbaar profiel van verzoekster.

Verwerende partij moet rekening houden met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, en in het bijzonder met het kwetsbaar profiel van verzoekster, zoals omschreven in art. 48/5. § 3 Vreemdelingenwet.

" Er wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen. "

Ook het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, stelt in art. 4;

"§1. De ambtenaar houdt rekening met de specifieke omstandigheden die de asielzoeker betreffen, in het bijzonder desgevallend de omstandigheid dat hij behoort tot een kwetsbare groep. [...] § 3. De ambtenaar onderzoekt de asielaanvragen op individuele, objectieve en onpartijdige wijze."

Ook in haar studie Beyond Proof — Credibility Assessments in EU Asylum Systems, stelt UNHCR dat de individuele als contextuele omstandigheden in overweging genomen dienen te worden bij het onderzoek van elke asielaanvraag; [citaat]

Verzoeksters ouders verlieten lange tijd geleden Afghanistan na hun huwelijk omwille van economische redenen. Verzoekster zelf is geboren in Teheran in Iran en verhuisde ze samen met haar familie naar Koeweit toen zij ongeveer zes jaar oud was. Hoewel verzoekster tot de twaalfde graad aan een Iraanse school onderwijs volgde en daarna een jaar 'pre-college' en vervolgens nog twee jaar studeerde aan de hogeschool, dient te worden gesteld dat dit niets aan haar kwetsbaarheid afdoet.

Uit verzoeksters relaas kan worden opgemaakt dat zij in een traditioneel Afghaans gezin is opgegroeid. Het feit dat verzoeksters vader besloot haar uit te huwelijken aan de heer Q., die haar dan zou meenemen naar Afghanistan, toont op zich al aan dat ze de Afghaanse nationaliteit heeft.

Verwerende partij diende dan ook rekening te houden met het kwetsbaar profiel van verzoekster, ook bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoekster. Terzake stelt UNHCR in haar "Avis du Haut-Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés relatif à l'évaluation des demandes d'asile de personnes ayant des besoins particuliers et en particulier de personnes qui ont subi des tortures, des viols ou d'autres formes graves de violence psychologique, physique ou sexuelle ." [citaat]

Verzoekster ging echter ervan uit dat verwerende partij zich bewust is van de misogynie situatie in Afghanistan en de risico's die ze kan ondergaan.

Ook uw Raad wees er op "dat de toestand van de vrouwen in Afghanistan zorgwekkend is en een ruime toepassing van het voordeel van de twijfel rechtvaardigt (EHRM, N. v. Sweden, 23505/99, van 20 juli 2010, punt III. "Relevant information on Afghanistan")." [RvV 10 april 2013, nr. 100 715]

Verzoekster wenst toch ten overvloede wijzen op een aantal pertinente passages hieromtrent in de UNHCR Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers van 16 april 2016.

Op de eerste plaats wijst verzoeker op het algemene standpunt van UNHCR met betrekking tot een aantal specifieke vrouwenprofielen die een hoge beschermingsnood in Afghanistan hebben. Hierover zeggen de UNHCR Guidelines het volgende: [citaat]

Voorts wenst verzoekster tevens te verwijzen naar het arrest N.v. Sweden van het EHRM van 20 juli 2010, waarbij bevestigd werd dat Afghaanse vrouwen, die er een minder conservatieve levensstijl op nahouden, nog steeds worden beschouwd en aanzien als vrouwen die sociale en religieuze normen overschrijden en aldus het risico lopen blootgesteld te worden aan huiselijk geweld, stigmatisering en eremoorden [citaat]

Verzoekster heeft voldoende meegewerkt aan de procédure en heeft een serieuze poging ondernomen om haar relaas te staven, waarbij zij telkens de waarheid heeft verklaard (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205).

2de onderdeel: Verzoekster heeft wel degelijk meegewerkt aan de procedure: schending motiveringsplicht, zorgvuldigheidsbeginsel, en gebrek aan medewerking in hoofde van het CGVS

De bestreden beslissing stelt dat verzoekster onvoldoende heeft meegewerkt: [citaat]

Verder in de bestreden wordt het volgende gepreciseerd:

"Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen inzake de Afghaanse herkomst en nationaliteit van u en uw familieleden." (Bestreden beslissing, pag. 2)

Verwerende partij baseert haar geloofwaardigheidsbeoordeling en vaststelling niet op enig materieel bewijs, niet op COI, niet op reële feiten, enkel op buikgevoel. Er is onvoldoende concrete, materieel gegronde, aanwijzing voor verzoeksters vermeende ongelooftwaardigheid aangaande haar herkomst en nationaliteit.

[citaat uit UN High Commissioner for Refugees, Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems : Full Report, May 2013]

Het feit dat verzoekster heeft meegewerkt uit de procedure blijkt uit de stukken die zij bij het CGVS neerlegde: kopieën van haar diploma's van de universiteit en van pre-college alsook een afschrift van pre-college en hogeschool, maar ook van haar identiteitskaart uit Koeweit en van zes pagina's van haar paspoort. Ten onrechte stelt de verwerende partij dat verzoekster in het kader van haar asielerzoek er niet in slaagt haar identiteit aan te tonen door middel van overtuigende stukken. Het feit dat verzoekster kopieën in haar bezit heeft en dit voorlegt, betekent dat verzoekster omtrent haar identiteit en nationaliteit een begin van bewijs levert.

Uit het arrest van 22 november 2012 in de zaak M.M. tegen Ierland heeft het Hof van Justitie overwogen dat de op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht concreet inhoudt dat, indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoelde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in de eerste fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Terecht heeft het Hof daarbij in aanmerking genomen dat een lidstaat mogelijk gemakkelijker toegang tot bepaalde documenten heeft dan asielerzoekers. Uit het arrest kan worden opgemaakt dat de lidstaat in het algemeen gehouden is om actief informatie te verzamelen over landen waar de asielerzoekers vandaan komen en de door de asielerzoeker ingebrachte documenten te laten onderzoeken of de inhoud ervan te laten verifiëren, zeker als dat op betrekkelijk eenvoudige wijze kan worden gedaan. Dat die onderzoeksplicht zelfs kan gelden ten aanzien van kopieën van documenten en informatie uit e-mails, volgt uit het arrest van het EHRM van 2 oktober 2012.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij zeer veel belang hecht aan verzoekers verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken, en met name haar verklaring dat ze bij de DVZ verklaarde geen identiteitskaart van Iran, Koeweit of een taskara zou hebben gehad. De verwerende partij vindt het 'vreemd' dat verzoekster naar aanleiding van haar gehoor op het CGVS wel een identiteitskaart neerlegt. Geconfronteerd met deze vaststelling stelt verzoekster dat ze zelf bij de DVZ de vraag niet goed heeft begrepen. De verwerende partij vindt deze verklaring geenszins overtuigend, daar zij verwijst naar het gedetailleerde antwoord van verzoekster. Uw Raad, noch de verwerende partij kan zich onkundig verklaren met betrekking tot het feit dat een gehoor op DVZ vrij beknopt verloopt en dat aldaar van een asielerzoeker wordt verwacht snel maar kort te antwoorden:

[citaat uit DVZ-verklaring, stuk 18, p. 9]

Dat is dus volgens de verwerende partij een gedetailleerd antwoord. Het dient te worden opgemerkt dat verzoekster antwoord op de vraag 'wat is de reden voor het ontbreken van deze documenten'. Daarbij dient te worden gewezen op de vraag nr. 28 op de Dienst Vreemdelingenzaken. De verwerende partij verliest uit het oog dat verzoekster op vraag nr. 28 verklaarde dat ze verblijfsdocumenten beschikt van een derde land:

[Ibid.]

De verwerende partij vindt het bevreemdend dat verzoekster enkel haar origineel paspoort zou hebben gebruikt om legaal het land te verlaten en naar Turkije te reizen, terwijl ze daarin geen tegenstrijdigheid vaststelt met verzoekster verklaringen bij de DVZ. Hoe het niet aannemelijk is dat verzoekster haar Koeweitse identiteitskaart niet zou hebben meegenomen op het moment dat ze haar woning ontvluchtte, is voor verzoekster een raadsel.

Voorts stelt de verwerende partij dat verzoekster vage en incoherente verklaringen aflegt over de regio van herkomst uit Afghanistan van verzoekster en van haar familie. Zo zou verzoekster tegenstrijdige verklaringen over de geboorteplaats van haar biologische ouders hebben afgelegd. Op te merken valt dat verzoekster bij het tweede gehoor op het CGVS wel informatie aanreikt omtrent de geboorteplaats van haar biologische ouders. Verzoekster kan nog inzake haar stiefmoeder ook nog verklaren dat ze tot dezelfde stam behoort als die van haar vader, met name Hazara. Het feit dat verzoekster voor lange periode buiten Afghanistan opgroeide, is een verschoningsgrond in hoofde voor verzoekster.

Hieromtrent wenst verzoekster te verwijzen naar een recent arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 6 december 2017 waarbij de Raad het volgende oordeelde:

[citaat RvV 6 december 2017, nr. 196 233]

In het bovenvermeld arrest oordeelde de Raad dat er een ruime toepassing van het voordeel van de twijfel gerechtvaardigd is. Ook in verzoeksters geval diende de verwerende partij een ruime toepassing maken van het voordeel van de twijfel.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij zeer strikt optreedt en ten onrechte de Afghaanse herkomst en nationaliteit in vraagstelt. Het feit dat de verwerende partij louter zich baseert op haar buikgevoel blijkt uit de volgende stelling: de verwerende partij meent dat de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen over de Afghaanse herkomst en nationaliteit van haarzelf en die van haar familie wordt ondergraven door de vaststelling dat het door verzoekster neergelegde pre-college' diploma stelt dat verzoekster houder is van een Shenanameh. Verwerende partij concludeert dat dit een Iraans geboorte en identiteitsboekje is voor Iraanse onderdanen. De verwerende partij ziet niet in dat verzoekster reeds op pagina 22 van het gehoorverslag van 5 december 2017 uitleg geeft omtrent het woord Shenanameh. Uit haar verklaringen kan worden opgemaakt dat zij daarmee een identiteitsbewijs bedoelt, niet per se een Iraanse identiteitsbewijs voor Iraanse burgers. Verzoekster is nu eenmaal opgegroeid in Iran en spreekt inderdaad Farsi met alle gevolgen van dien.

[citaat uit CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 22]

Aangezien verzoekster als Afghaanse vrouw opgegroeid is gebruikt ze vaak Farsi-woorden, zoals het woord Shenanameh. Dat de verwerende partij dit anders interpreteert en geen oog heeft voor verzoeksters situatie, impliceert dat de rechten van verdediging van verzoekster geschonden zijn.

Op basis van voorgaande argumenten concludeert de verwerende partij dat verzoeksters verklaringen met betrekking tot haar Afghaanse herkomst en nationaliteit ongeloofwaardig zijn.

Verzoekster is verbaasd dat met betrekking tot haar Afghaanse nationaliteit slechts een fractie van haar verklaringen zijn beoordeeld op geloofwaardigheid. De argumenten van de verwerende partij gaan voorbij aan verzoeksters uitgebreide verklaringen omtrent haar herkomst en nationaliteit, en kunnen de beslissing geenszins schragen.

Verzoeksters heeft niet alleen de situatie van Afghanen in Koeweit uiteengezet. Ze heeft eveneens omtrent haar verblijf als Afghaanse onderdaan in Koeweit eveneens gedetailleerde verklaringen afgelegd.

Ook heeft verzoekster omtrent Afghanistan zeer veel informatie meegedeeld (gehoorverslag d.d. 5 december 2015, pagina 19 ev) : taal (Dari en Pashto), Afghaanse tv-zenders, verschil inzake Afghaanse en Iraanse kalender, de aanwezigheid/afwezigheid van Afghaanse scholen in Koeweit, de etnische groeperingen in Afghanistan, namen van bekende Afghanen en bekende Hazara's, het feit dat een bekende Afghaan genaamd Ahmad Sha Massoud van Panjshir afkomstig is en het feit dat hij overleden is, Afghaanse traditie tijdens het nieuwjaar. Omtrent deze verklaringen is er geen enkel motief te vinden in de bestreden beslissing. Nochtans zijn deze verklaringen zeer belangrijk voor het beoordelen van de nationaliteit van verzoekster, waarbij zij aanvoert dat ze buiten Afghanistan is opgegroeid.

Verzoekster nodigt uw Raad uit om de twee gehoorverslagen door te nemen. Uw Raad zal vaststellen dat verzoeksters meer dan voldoende heeft bewezen doormiddel van haar verklaringen dat zij wel degelijk de Afghaanse nationaliteit bezit. De verwerende partij heeft verzoeksters leven als Afghaanse vrouw in Koeweit grondig onderzocht, doch stelt verzoekster vast dat de verwerende partij daaromtrent volledig zwijgt. Dit is een flagrante miskennis van verzoeksters verklaringen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat verzoekster nationaliteit zeer summier is onderzocht. Ook het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden. Nochtans heeft de verwerende partij zeer veel mogelijkheden om verzoeksters nationaliteit vast te stellen en dit middels haar verklaringen over Afghanistan en haar inwoners, en haar leven als Afghaanse vrouw buiten Afghanistan. Er dient evenwel op gewezen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarden van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Het lijkt verzoeksters dat de verwerende partij zich hoofdzakelijk heeft gebaseerd op haar interpretatie aangaande de documenten die zij heeft voorgelegd en geen oog heeft gehad voor haar verklaringen inzake haar land van oorsprong.

Verzoekster is dan ook van mening, hoewel de verwerende partij twee gehoren heeft georganiseerd, dat de verwerende partij zelf niet voldoende heeft meegewerkt aan de procedure van verzoekster. Zo de verwerende partij twijfels had diende ze dit te motiveren in het licht van verzoeksters verklaringen.

De plicht van de verwerende partij om grondiger te motiveren was in dit geval des te uitgebreider, daar verzoeksters een Afghaanse vrouw is die haar land van herkomst nooit heeft gezien. Hoewel ze in dergelijke situatie verkeert, is verzoekster erin geslaagd om haar Afghaanse nationaliteit aan te tonen door geloofwaardige, coherente en correctie informatie aan te reiken. Dat deze informatie niet wordt beoordeeld en zomaar opzijgeschoven zonder meer, vormt de schending uit van voormelde bepalingen.

Het enige middel is gegrond."

2.1.2. Ter zitting legt verzoekster een aanvullende nota neer met kopieën van volgende documenten:

- taskara van haar vader (stuk 1);
- huidige paspoorten van haar ouders (stuk 2);
- verblijfsvergunningen van haar ouders in Koeweit (stuk 3);
- oud paspoort van haar vader (stuk 4);
- pagina's van paspoorten van haar moeder (stuk 5).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet onderzoekt de Raad het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

Een resem bepalingen die verzoekster geschonden acht, maakt op zich niet aannemelijk dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, is de Raad van oordeel dat verzoeksters voorgelegde documenten geen enkele bewijswaarde kunnen hebben ter staving van haar nationaliteit en identiteit.

Verzoekster heeft enkel kopieën van documenten voorgelegd, zodat deze gemakkelijk zelf kunnen worden gefabriceerd of gemanipuleerd, waardoor de bewijswaarde ervan slechts kan worden aanvaard indien deze documenten kaderen in geloofwaardige verklaringen.

Bij het eerste CGVS-interview op 5 december 2017 heeft verzoekster een kopie voorgelegd van zes pagina's van een paspoort (Documenten, stuk 15, nr. 6). Dit paspoort werd uitgegeven op 17 november 2004 op de Afghaanse ambassade in Koeweit; in de plaats van haar oud paspoort met nr. OR1840602; aan verzoekster die zou geboren zijn in Wardak in het jaar 1987.

Zij verklaart dat zij haar paspoort kreeg toen zij achttien jaar oud was, waarbij dit paspoort van haar moeders paspoort werd afgesplitst (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 14; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 6, 7). Deze verklaring klemt met de vaststelling dat verzoekster een paspoort heeft ontvangen in 2004, toen verzoekster nog geen achttien jaar oud was. Wat het oud paspoort met nr. OR1840602 betreft, merkt de Raad op dat dit nummer niet kan worden teruggevonden op de paspoortpagina's die verzoekster thans ter zitting voorlegt waarop zij wordt vermeld met haar naam en een foto als kind (aanvullende nota, stuk 5). De vaststelling dat verzoekster zelf een paspoort had en dat dit oude paspoort in 2004 vervangen werd, klemt in elk geval met haar afgelegde verklaringen. Bovendien heeft verzoekster steeds volgehouden dat zij in Teheran in Iran is geboren (DVZ-verklaring, stuk 18, p. 4; CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 3; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 16). Uit het paspoort (Documenten, stuk 15, nr. 6) blijkt dat zij in Wardak in Afghanistan zou zijn geboren. Het feit dat het verzoekster pas op het ogenblik van het tweede CGVS-interview daagt dat haar paspoort deze vermelding bevat (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 5), laat toe te besluiten dat verzoekster een nationaliteit en identiteit probeert aan te houden die niet de hare is.

Ook de overige documenten die in de aanvullende nota werden bijgebracht, wijzen erop dat verzoeksters verklaringen de ware toedracht van haar asielrelaas verhullen. Verzoekster die steeds heeft volgehouden dat zij geen contact meer heeft met haar familie sinds zij in 2015 is gevlucht (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 12; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 4), legt thans ter zitting nog kopieën voor van: een taskara van haar vader, de huidige paspoorten van haar ouders en hun verblijfsvergunningen in Koeweit en het ouder paspoort van haar vader (aanvullende nota, stukken 1-4). Daarbij merkt de Raad op dat verzoeksters ouders op dit ogenblik blijkbaar hun paspoorten hebben verkregen via het consulaat generaal van Afghanistan in Dubai in 2016, terwijl verzoekster slechts weet had van een verblijf in Koeweit. Een van de verblijfsvergunningen voor Koeweit werd zeer recent afgegeven, namelijk op 7 mei 2018, maar dit staat in een paspoort dat niet worden gelinkt aan een van paspoorten van haar beweerde ouders.

Tot slot kunnen de paspoortpagina's die verzoekster thans ter zitting voorlegt, waarop zij wordt vermeld met haar naam en foto als kind, niet worden gelinkt aan enige identiteitsgegevens van een houder van deze paspoorten (aanvullende nota, stuk 5).

Bovenstaande vaststellingen laten niet enkel toe om te besluiten dat het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, ontbreekt. Het manifest aanhouden van een asielaanvraag dat niet het hare is en de voorlegde stukken, zoals hierboven besproken, ondermijnen ook de algehele geloofwaardigheid van verzoeksters aanvraag.

Verzoeksters verwijzing naar haar zogenaamd kwetsbaar profiel staat haaks op de wijze waarop zij de asielinstanties tracht te misleiden. Haar toelichting dat haar Afghaanse nationaliteit wel aannemelijk werd gemaakt, is niet ernstig en doet zeker geen afbreuk aan de bovenstaande vaststellingen. Zij kan verder niet verwijzen naar louter algemene informatie om haar nationaliteit en herkomst alsnog aan te tonen. De verwijzing naar rechtspraak van de Raad is tot slot niet dienstig bij gebrek aan precedentwerking.

Uit het bovenstaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij de Afghaanse nationaliteit heeft, noch dat zij geboren zou zijn in Teheran in Iran en jaren heeft verbleven in Koeweit. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan, noch aan de problemen die verzoekster zou ondervinden bij een terugkeer naar Afghanistan, Iran of Koeweit.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de door haar aangevoerde redenen zoals hierboven besproken, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP